

גבעתו

גבעת חיים מאוחד

גם גם בא

חול המועד סוכות תשס"ו

מלון פנימי ס"ו/ג חשש"ו י"ז באשור 20 באוקטובר 2005

ישיבה מס' 9 8 בספטמבר 2005

נוכחים: אורנה חיים, גדי וולף, זהר ברוש,
ראובן אתר, יורם גור, אלון שפיצר

4. חלוקת תפקידים בהנהלת
חשבונות
הוצגה חלוקת התפקידים לאחר
התייצבות מערך העבודה
בהנהלת החשבונות.

5. שיפור תנאי אשראי ומחיר
מספקים
לאחר שחיקת המחירים של
התפוקות החקלאיות במשק
ועלייה צפויה בחבות המס,
הוחלט להיערך להתייעלות
נוספת ברכש על-ידי בחינה של
רכזי הענפים מול הספקים
להפחתת מחיר תוך אפשרות של
שיפור תנאי האשראי.

1. אושר פרוטוקול ישיבה מס' 8
מיום 9.8.05.

2. גניבות דלק – בהשתתפות אורי
מור וצביקה שמש
הוחלט:

- לפטר את בדיע וגימאל
שצולמו מושכים דלק
מהתחנה, תוך שימוש
בכרטיס תדלוק פנימי של
הקיבוץ.
- להגיש תלונה במשטרה נגד
חשודים בגניבה.
- ייבחנו אמצעים נוספים
למניעת גניבות דלק.

6. שונות

- הוגשה תלונה על-ידי פקחי
הוועדה המחוזית על בנייה
לא חוקית על-ידי השוכר
בשטח אחסנת הצינורות –
הוגשה לשוכר דרישה לפינוי
השטח.
- נערך דיון בייעוד כספי
העסקה ברומניה.

3. נוהל ביצוע שריפות

הנוהל יימסר לכל בעלי
התפקידים שמבצעים שריפות
גזם. חובה לבקש אישור לשריפה
לפני כל ביצוע.

רשם: אלון שפיצר – רכז משק

ישיבה מס' 10 21 בספטמבר 2005

משתתפים איתן קרסנטי, יהודה גלר, צבי מנבר, דוד עין דר, יורם גור, אלון שפיצר, נדב דרך, אורנה חיים
חסרים אלעד דרך, תמר מגל, אבי טל

3. **תביעת החזר אגרת בנייה ברפת.**
הוחלט: ייעשה כל מאמץ בדיון עם ראש המועצה להגיע להסדר להחזר הכסף על-פי ההסכם המחומש שנחתם עם המועצה.

1. **אישור פרוטוקול ישיבת הנהלה כלכלית מס' 9 מיום 24.8.05.**
אושר הפרוטוקול הנ"ל. לגבי סעיף אישור הפחתת מחיר בשר ההודים האישור מבוצע תחת המחאה.

2. **שחרור שיעבודים של שטחי מגורים בקיבוץ – בהשתתפות חברי ועד ההנהלה.**
הוחלט: להנחות את עורך הדין לטפל מול הבנק בהסרת השיעבודים מכל שטחי המגורים תוך הנחיה שניתן להיערך עם סכום מוגבל שיועבר לבנקים בתמורה לשחרור השיעבוד.

4. **ייעוד כספי עסקת רומניה.**

מוצע לאסיפה:

2.5	החזר חוב כבסיס לשחרור שיעבודים
0.5	חלוקה לחברים – החזרי שיוך דירות
0.5	תשתיות קיטור, כביש, גגות, מים, חשמל
<u>1.0</u>	רזרבה לדיון בתקציב 2006
4.5	

רשם: אלון שפיצר – רכז משק

כוח עולה בניהול ראיון עם אורי גלר

עם תואר שני בטכניון והתמחות בניהול, הוא עבד תקופה בגת, עבר לחברת היי-טק, נסע עם משפחתו לארה"ב ולפני כשנתיים חזר לגת, לניהול ייצור.

מה תפקידך בגת?

התפקיד מוגדר כמנהל אתר, כשבפועל זה תפקיד של מנהל ייצור. לגת יש היום שלושה אתרי ייצור בארץ: אתר מילוי באשקלון – מב"י, השייך לחברה המרכזית למשקאות, ושני אתרים פה במפעל: אתר שמתעסק בקליטה ועיבוד חומרי גלם (מפעל א'), ואתר שמתעסק בהכנה ואריזה של תוצרת (מפעל ב') שאותו אני מנהל. באחריותי 11 קווי ייצור שונים, בסוגים שונים ובשיטות שונות – חביות, קרטוניות, בקבוקים, סירופים, בינים, טנקרים ועוד.

איזה מפעל פגשת כאשר באת לעבוד בגת בפעם הזאת?

גת השתנה מאוד. פגשתי מפעל בעל חשיבה הרבה יותר עסקית, ניהול מאוד מקצועי, פחות מאבקי כוח פנימיים, בין אנשים, בין איחוד למאוחד ובין החברה המרכזית לחברי קיבוץ. פגשתי יותר בעלי מקצוע משהיו בפעם הקודמת, בניהול ובייצור. הקווים מתוחזקים הרבה יותר טוב, העבודה הרבה יותר רציפה, פחות תקלות.

מי לדעתך הביא את השינוי?

אני חושב שהשינוי התחיל בתקופה של גדי שלח. לא הייתי כאן בשנים האלה, אבל אני לא מאמין ששינוי בא ביום או יומיים. אני קורא בספרות המקצועית ששינויים הם תוצאה של תהליכים מאוד ארוכים, ולא תמיד מודעים להם. חלק מהשינויים נובעים מתנאי שחר עולמיים, שכלל לא קשורים לגת. ההתעסקות בשאלת הגורם לשינויים פחות מתאימה לי, אני יותר איש של בואו נעשה, ניקח את המפעל הזה למקומות אחרים, ופחות נדבר על זה. אני גם חושב שבעבר היו הרבה מאוד דברים טובים שלא צריך לשנות אותם, למשל הנכונות והמסירות של חברי הקיבוץ, מאוחד ואיחוד. לא ראיתי מסירות כזאת בשום מקום אחר, אין לזה אח ורע. החברים נותנים לגת את נשמתם, עובדים שעות על שעות, יום זה לא יום, לילה זה לא לילה. לכן אני חושב שהשינוי הדרוש איננו ברמה של העובדים. השינוי צריך להיות באסטרטגיה, בגישות ובתפיסות עולם עסקיות, וכמו בכול דבר גם קצת מזל לא מזיק אף פעם...

האם לדעתך יש למפעל צידוק כלכלי?

מפעל עסקי נמדד בסופו של דבר בעניין אחד: השאת (to maximize) הרווחים לבעליו, או במילים אחרות: יכולתו להרוויח כסף לאורך זמן. בפרמטר הזה, גת לא עומד לאורך השנים האחרונות.

בתחילת שנות התשעים נכנסו בעולם תקנים חדשים לייצור המזון, שמנעו מגת להוסיף תוספי מזון. עד אז גת יכול היה להרחיב את מוצריו בהרבה מאוד סוכר ותוספים שונים, שבמהלכים של איחוד אירופה הוציאו אותם מהתקן, בעיקר בשווקים של מערב אירופה, אנגליה, צרפת וגרמניה. בכך בעצם נגרמה לגת ירידה משמעותית בייצוא וברווחיות. אני מחזיק מסמכים שמעידים שלפני הירידה, בשנים 90 ו-91 גת מכר בייצוא כ-62 מיליון

דולר. עד סוף העשור ירדו המספרים קרוב לחצי מזה. ומאז, המפעל לא מצליח לחזור לאותן רמות מכירה בייצוא, המהווים את מנוף הצמיחה העיקרי שלנו. אגב, כל המספרים המובאים כאן הם למיטב ידיעתי בלבד. אינני הסמכות למסור מספרים על גת ואיני אחראי לנכונותם.

עדיין אנשים מביאים משכורת !

נכון, אבל אם אמרנו שלארגון עסקי יש מטרה להרוויח, ולאורך זמן, במטרה הזאת גת לא עומד. היו גם לא מעט שנים של הפסד. למשל שנת 2001, השנה האחרונה של גדי שלח, הסתיימה ברווח, אבל שלושה מיליון יורו הלכו לאיבוד בספרד, והרווח כולו נמחק. צפונית לנו יש מפעל דומה מאוד, גן שמואל, שלאורך אותן עשר השנים רשם כל שנה בין 15 ל-30 מיליון שקל רווח נקי. גם שנת 2003 התחילה טוב בגת והיה נראה שהולכים להרוויח – אבל שנה זו הסתיימה בהפסד של כשני מיליון שקל... זה החזיר אותי לתקופות קודמות של גת, כשהיו מודיעים לחברים, השנה סוף סוף זה קורה, תראו כמה הרווחנו בחצי הראשון של השנה – וכבר העבירו סכומים לקיבוץ על סמך החצי השני – ואז הייתה נגמרת השנה בלי רווחים אבל עם תירוצים: "שער הדולר נפל", "הוצאות מימון גבוהות", "מחיר הרכז צנח", חומרי גלם יקרים, מלאים גבוהים וכו'.

2004 כבר נראית שונה. היא הסתיימה ברווח של המפעל, כ-10 מיליון שקל! השאלה אם הסכומים האלה יופנו לבניית הון עצמי של המפעל, לסגירת חובות המפעל, להשקעות או לקיבוצים היא כבר בתחום ההחלטות של הדירקטוריון.

על תשעת החודשים הראשונים של 2005 יש אינדיקציות חיובית מאוד, ואם לא יקרו דברים בלתי צפויים ומאוד דרמטיים נעבור השנה את ה-55 מיליון דולר בייצוא, ויחד עם השוק המקומי ועסקאות נוספות גת יגיע למכירות של קרוב ל-100 מיליון דולר. זאת אומרת שמבחינת המכירות בייצוא מתחילים עכשיו לחזור למה שהיינו בתחילת שנות התשעים, והעיקר, מבחינה עסקית המפעל מצליח סוף סוף לעמוד במטרות שלו: להרוויח כסף. עכשיו צריך להראות שזו לא נקודה מקרית על גרף של הפסדים, אלא זו התחלה של צמיחה ורווח. חובת ההוכחה היא על המנכ"ל (כיום שלמה גרציאני) וכן על העובדים והמנהלים של המפעל. חברי הקיבוץ חייבים לדרוש את זה מאתנו, ואם אנחנו לא עומדים בדרישה אז צריך להחליף אותנו.

יש הרגשה שגת עדיין מפעל גדול ומסואב, כפילות תפקידים, בזבוז ומכונניות מיותרות.

חלק מהשינויים שגרציאני הכניס היו ניהול לפי מדדים. לכל אחד מהמנהלים הוגדרו מדדים מאוד ברורים. אצלי, במפעל הייצור, המדדים מתייחסים, בין השאר למניעת בזבוז בכמה מישורים:

בחומר גלם – מה אחוז הפחת בחומר במהלך תהליך הייצור שלי, זאת אומרת, כמה חומר לא הגיע להיות בר מכירה.

במנות מנוצלות – מה אחוז המנות שלא הגיעו בפעם הראשונה לרמה הנדרשת. הפרמטר הזה חשוב ביותר ליעילות, כי כל מנה שלא יוצאת למכירה בפעם הראשונה מחייבת עיבוד או ייצור מחדש, וזה אומר גם להשליך לפח את כל האריזה שלה, הון עתק.

בשעות העבודה – כמה שעות עבודה מושקעות בכל טונה של מוצר.

צריך להבין שמתוך עלות המוצר בגת, בערך 50 אחוזים הם חומרי גלם, 20 אחוזים אריזה, 20 אחוזים עמלת הפצה ורק 10 האחוזים הנוותרים הם עבודה פלוס אנרגיה. אלה סדרי הגודל למדדים, וצריך לעמוד בהם לשם התייעלויות. בשנתיים שלי בגת, כמובן יחד עם האנשים שעובדים אתי אנחנו משתפרים כל הזמן. עדיין יש בזבוז, לצערי כמעט מנה פסולה בשבוע, אבל כשהתחלתי לעבוד היו שתי מנות פסולות בשבוע. חשוב גם לדעת שבניגוד לעבר, מנצילים את החומר מכל מנה פסולה. כל פעם שמנה נפסלת למכירה עושים תחקיר מקיף, עם פעולות מתקנות שימנעו את הפסילה הזאת בעתיד.

כך גם עם אחוזי פחת: בשנת 2003 היו בגת 3.2 אחוזי פחת, זאת אומרת שעל כל 100 טון

שייצרנו יותר מ-3 טון הלכו לביוב...! השנה ירדנו ל-1.5 אחוזי פחת – ויש עדיין המון מה לעשות ומה לפתור, וחלק אולי לא ייפתר לעולם, אבל המגמה היא שיפור.

אני חושב שהמפעל בגן שמואל יותר יעיל מאתנו. יש להם פחות עובדים והם מוכרים פי אחד וחצי יותר מאתנו. בגת יש היום כ-282 עובדים קבועים. זו ירידה מ-320 בעבר, גם בגלל יציאת הבוטניה ומכונות המיץ. המפעל הזה מפרנס עובדים רבים, שכירים וקיבוצניקים, ואי-אפשר (גם לא נכון מוסרית) לפטר בקלות. ישנם עובדים ותיקים שהשתנתה להם סביבת העבודה, והם פחות יעילים, אז מה? נשלח אותם הביתה! צריך לתת להם פתרון במפעל. זה כבר לא איחוד ומאוחד ולא שכירים מול חברי הקיבוצים אך בהחלט נוצרות לעיתים כפילויות בתפקידים. בכל מקרה, לא הייתה התייעלות מספקת, בעיקר במנהלה וכלליות. צריך לדעת שעלויות אדם בעמדה ניהולית שוות בערך לעלויות שלושה עובדים בייצור. פה אני שותף לביקורת, גם לזו שנשמעת בחצר.

לעומת זאת, אני מסתייג מהביקורת בנוגע למכונות, כי אני חושב שהיא מגיעה מהמקום של הקיבוץ הישן, מכיוון של קנאה. אולי בגלל שהייתי בחוץ, אני יודע שרכב הוא היום חלק ממבנה שכר לעובד. בחברה שעבדתי באו לכל עובד ואמרו לו: קח עוד שלושת אלפים לחודש למשכורת או מכונית, ותחליט מה אתה עושה בזה. גת רוכש מכוניות לעובדים ובזכות העוצמה של המפעל מול חברות הליסינג אפשר להשיג רכבים בתנאים מאוד טובים, ואז גם העובד יוצא נשכר וגם המפעל יוצא נשכר. (אגב, גם הקיבוץ יוצא נשכר, משיקולי מס ועומס על רכבי המשק).

אני מופתעת מגודל המעורבות והאכפתיות שלך במפעל
אחת הסיבות העיקריות שחזרתי לגת היא שראיתי פה פוטנציאל להתפתחות אישית שלי, יותר מאשר באינטרוויז, החברה הקודמת שבה עבדתי. המעורבות שלי היא עניין של אופי, גם מחוץ לקיבוץ בכל מפעל שעבדתי ניסיתי להשפיע ככל שאני יכול כדי שהמפעל ירוויח הרבה כסף. הקטע העסקי מאוד מעניין אותי, לקחתי הרבה קורסים בניהול עסקי.

האם יש לך תוכניות להגיע לעמדת ניהול כדי להשפיע?
כן, יש לי שאיפות להגיע לעמדה בכירה יותר מתפקידי כיום. אני שואף להשפיע על כיוונים אסטרטגיים של המפעל, על בחירת מוצרים, ועל תוכנית ההשקעות. בסך הכל במהלך הקריירה שלי בהחלט תמיד שאפתי להשפיע ובניתי את עצמי בהתאם.

יש שותפים להשקפה שלך בקרב בני גילך בגת?
יש שותפים, לאו דווקא בני גילי. הנושא הדמוגרפי בגת מאוד בעייתי. לא השכלנו להקים שכבת מנהלים צעירים מהקיבוצים, לא טיפחנו דור חדש של אנשי מקצוע. בנושא הזה יש בהחלט מה לקנא במפעל בגן שמואל, שם רבים מהמהנדסים הם מהקיבוץ. גרציאני איתר זאת בתחילת דרכו, אמר שאין לנו פה מנהלי ביניים ולכן הוא מגייס כוחות חדשים מכול מקור. לדעתי, גם מהקיבוצים, אם יש התאמה. גת משקיע רבות היום בטיפוח דור מנהלי הביניים.

אני סבור שבגת יש אפשרויות רבות להתפתחות אישית ומקצועית ובעתיד אולי ייפתחו מסלולי קידום נוספים.

גם בקיבוץ מעטים האנשים בגיל שלך. האם עשית חשבון נפש של עצמך ושל משפחתך?
לי ולמשפחתי זה המקום הטוב ביותר להיות בו. יש לי פה חברה נהדרת, איכותית, של מבוגרים ושל צעירים. יש לי שכנים נהדרים, כיף לי לשתות אתם קפה בשבת בבוקר. תמיד הדהים אותי איך אנשים עם משפחות כמוני לא רואים את יתרונות הקיבוץ בכלל, ואת גבעת חיים בפרט. יש בגבעת חיים אנשים מאוד איכותיים, גם ברמת החברים, וגם בדור של הסבים שלי. אני מסתכל על מכלול החיים, מביט על המעגל הקטן, של הילדים, של בת הזוג: טוב לאוריה, טוב לה שהיא גננת בקיבוץ ושהיא מעורבת במערך החינוך. אני קם בבוקר ונוסע על אופניים למקום העבודה, לא שורף שעה בפקקים. אני רואה מרחבים

של דשאים ירוקים ועצים יפים, פריחה וציוץ ציפורים.
כשחזרנו מארה"ב, יותם הקטן היה פותח את הדלת בבית ושואל, אבא, יוצאים לפרק? שם
אומנם גרנו בשכונה פתוחה וירוקה אבל בשביל להגיע לפרק היינו צריכים להיכנס לאוטו
ולנסוע. היום הוא עולה על אופניים ונוסע לבית הספר. ברמת הביטחון ורמת איכות החיים
שלו, אין לזה ערך כספי – חד-משמעית, טוב לנו פה.

נשמע לי כמו סיסמא

זו איננה סיסמא, קודם כל משום שבסביבות הגיל שלי יש פה קבוצה יחסית לא קטנה של
חברים. נכון שיש לנו חור דמוגרפי שמאיים על הקיום של המקום הזה, הקהילה, שהיא
חפצת חיים, חייבת לדעת להתחדש עם אנשים חדשים וצעירים, וזה מאוד מטריד אותי.
בדיוק במהלך הראיון התבצעה ההצבעה בנושא הצעירים. לדעתי אנחנו כקהילה לא
מספיק משדרים לבנים כמה הם חיוניים להמשך הקיום שלנו כחברה מתחדשת. בלי
התחדשות, פשוט נגווע לאט ובייסורים...

לא ראיתי שלקחתם את הדברים בידיים, אתה וחבריך לקבוצה. איפה אתם?

במעגלים ששמתי לעצמי היום, הקיבוץ אינו נמצא בסדר עדיפות גבוה: יש משפחה, יש
עבודה ויש קצת צבא, שזו תרומה לקהילה ולחברה. בקיבוץ אני קצת פחות מעורב. פעם
הייתי יותר מעורב, במשך איזה שש שבע שנים הייתי חבר מזכירות, ועדת צעירים, הנהלה
כלכלית וכו', אבל היום אני רוצה להקדיש את עצמי לנושא העסקי-כלכלי. אני בהחלט
רואה את התרומה האישית של אורי בנושא של גת, בהעברת המפעל לפסים רווחיים. צריך
לעשות הכול כדי שגת יתחיל להעביר הרבה כסף לקיבוץ, בעיקר למען הגדלת הפנסיה
למבוגרים. זה חשוב לי מאוד, האנשים שבנו את המקום הזה זכאים להזדקן בכבוד.
לעניות דעתי, גת הינו המקור הכמעט יחיד שיכול להניב רווחים משמעותיים לקיבוץ.
אני מצפה שנעשה ראיון המשך, אחרי שיתפרסמו תוצאות גת ל-2005,
ועד אז אני רוצה לאחל שנה טובה לכולנו.

שוחחה ורשמה דינה רמגי

אסור לטעות

ביום שישי התפרסמה כתבה בעיתון ידיעת אחרונות, בכותרת: אי סדרים חמורים בעמותת קו לחיים. הכתבה חשפה שחיתות ואי-יושר במסווה של ארגון צדקה: "היור משך לחשבונו מיליון וחצי שקל...", "תרומות רבות בסך מאות אלפי שקלים הועברו לכיסוי גירעונות...", "העמותה הסתבכה עם השוק האפור..." ועוד.

חשוב לנו מאוד ליידע את הציבור, ולומר שהעמותה, שאנחנו חברים ופעילים בה היא עמותת חיים, ואין שום קשר בינה לבין העמותה שעליה נכתבה הכתבה בעיתון.

עמותת חיים היא עמותה המנוהלת על-ידי הורים לילדים חולי סרטן בישראל. העמותה הוקמה בשנת 1984 והפכה להיות גוף משמעותי מאוד בארץ, הפועל לרווחתם של ילדים חולי סרטן, בכל המישורים - במישור הרפואי, המשפטי, החברתי והאישי.

במשך שנות פעילותה היתה העמותה שותפה לצעדים מרחיקי לכת בתחום הטיפול הניתן לילדים חולי סרטן, בשיפור הידע המקצועי בתחום, בהענקת תנאי אשפוז הולמים לילדים, בהשגת תקציבים נוספים ובפעילויות חברתיות שונות.

את העמותה מובילים הורי הילדים החולים, ולצידם בעמותה ניצב חבר נאמנים ממובילי המשק הישראלי: ד"ר יוסי אולמרט, עו"ד אברהם נאמן, עמרי פדן, רות שטרית, יצחק תשובה, אורי גלר, ג. יפית, הרב וייס, שלמה להט-ציף ועוד.

העמותה מתנהלת על-פי חוק העמותות בארץ ומבוקרת על-ידי משרד רואי חשבון, יועץ משפטי וועדת ביקורת.

העמותה אינה מממונת על-ידי גוף ממשלתי כלשהו. הכנסותיה מתרומות בלבד, מהארץ ומקהילות יהודיות בעולם.

תודה לחברינו שתורמים באופן קבוע לעמותה, הן מזמנם והן מכספם -
ישר כוח.

שנה טובה
לכל בית גבעת חיים

ירון וענת לב

בריאות

סדנא לשיפור הזוגיות וחיי המשפחה
על-פי שיטת P.A.I.R.S

התחנה לטיפול משפחתי וזוגי במועצה האזורית עמק חפר וכפר יונה מציעה סדנא להקניית מיומנויות בסיסיות לפיתוח מערכות יחסים בריאות ומהנות בזוגיות ובמשפחה (מיועד לנשואים, פנויים, יוצאים קבוע, גרושים/פרודים, נישואים שניים וכו').

הסדנא תועבר בדרך חווייתית, בקבוצות קטנות ותעסוק בשאלות חשובות, כמו:

- מהו הקסם בזוגיות וכיצד נקבל את ההבדלים בינינו ונהנה מהם.
- כיצד נתמודד עם משברים ומה יפחית אותם.
- כיצד נבטא רגשות בצורה בונה ומיטיבה.
- כוחו של הכעס, כיצד לריב מבלי לצאת פגועים.
- מהי ההשפעה של משפחת המוצא על חיי כאן ועכשיו.
- מה כוחם של מגע וגילויי חיבה.

- הסדנא כוללת 12 מפגשים שבועיים ותחל בנובמבר.

- עלות הסדנא 200 ₪ למשתתף יחיד, 350 לזוג.

- ההשתתפות מותנית בראיון אישי.

- לפרטים והרשמה: לימור 054-4912379
מירי 052-5305111

בברכה

תמר אמיר

תרימת דם

יום חמישי 27 באוקטובר
החל מארבע וחצי אחר הצהריים
במקלט חדר האוכל

כל תרומה תתקבל בהרבה
ברכות ותודות!...
כיבוד מובטח...

חגי תשרי

את ערב ראש השנה חגונו עם 280 אנשים מהמקום ואורחים.

ביום החג השקיעו עובדי הנוי זמן רב בניקוי רחבת חדר האוכל והסביבה. חדר האוכל לבש חג ואווירה חגיגית, כיאה לראש השנה. מודעת החג והוויטרנה עובדו בידי אסנת בר בטוב טעם והרבה חן. עיצוב הקישוט בכניסה - איציק משי.

תוכנית החג היתה שזורה בקטעי קריאה ושירה בפי חברות/ים מהמקום, בליווי והנחיה של מאיר פז, שמשתלב בהצלחה.

הערב נפתח בתקיעת שופרות עם שמוליק יצחקי ובנו יהל. אמנון קוגלר הביא את ברכת החג עם שני ילדיו התאומים, עמית וענת, שחגגו בדיוק את יום ההולדת - מזל טוב!

השירים בוצעו בהרכבים וצירופים מגוונים: צביה וסיון יוגב, זהר ויובל ברוש, שרה ומאיר דרור, דורון שמאי ויעל גיל, ורביעייה קולית - יהודה קליין, אורי אריאלי, זהר ברוש ומאיר דרור שנפגשו עם מאיר פז המלווה לרבע שעה בלבד והביאו לנו מחרוזת שירים נהדרת. תארו לכם מה יביאו אם ייפגשו לשעה...

את שנים-עשר הירחים ציינו עם השיר של נעמי שמר והנפנו יחד פרחים ב-12 צבעים, לכל חודש צבע אחר, וחדר האוכל התמלא בים של פרחים, בהנחיית נעמי משי.

האוכל הובא מקיבוץ מגל. על ההכנה והחימום ניצח משה אליהו, שטרח ועשה כל מאמץ, בעזרת משפחתו, להגיש אוכל חם. ואומנם, היה טעים ובשפע. עריכת חדר האוכל בצעו בני הנעורים, באחריותה של ששי שבת וצוות כמעט קבוע: דינה נהרי, משה ושרה סלע שהתמחו בהכנת המפיות בכוסות, וחשוב מאוד, צוות קבוע מבני הנעורים ושוש פרנק - לפירוק אחרי המסיבה.

תודה לכל המשתתפים הרבים שלקחו חלק בחג כפי שציינו למעלה, ותודה לקריינים: גיורא בר, חנה בן אהרון, שולה (אמא של הילית), שתמיד מוכנים ונענים לכל בקשה. תודה גם לנירה נהרי ואורי אשכנזי שעוזרים לנו תמיד וברוח טובה, בכל הקשור להזמנת כיבודים בחגים.

דבר אחד העיב במקצת על החגיגות, כמה מבוגרים "אפשרו" לילדים להוריד קישוטים במהלך הערב, למטרת משחק. תרבות זה לא רק חג, יש גם תרבות של התנהגות וכבוד לעבודה והשקעה של הזולת. מבוגר שמזלזל ומאפשר לילדיו לזלזל, זוהי התרבות שהוא מוריש. מישהו השקיע מחשבה, עבודה וכסף בהכנת הקישוט וכולם צריכים לכבד ולהעביר זאת גם לילדיהם. חשוב לדעת שאנחנו עושים מאמצים לשמר קישוטים, החל מהתקופה שפאולי ומיכל תרמו מכשרונן, ובשנים האחרונות עבודותיה של מרים לירוף אסנת בר ועוד... ובקשתנו, עזרו לנו בכך.

והערה קבועה וחוזרת בנוגע להשתתפות כלבים במסיבות... ואין צורך להרחיב בנושא. שתהיה שנה טובה.

ערב כיפור

התכנסנו במועדון כ-25 אנשים.

ברקע התנגן "סתיו יהודי", האווירה היתה רגועה, כיאה לערב כזה. ישבנו במעגל, ולאחר השמעת הפיוט "נתנה תוקף" התפצלנו לשתי קבוצות, בכל קבוצה התנהל רב-שיח בנושאים הקשורים ליום כיפור, כאשר השאלה "מהו יום כיפור לכל אחד מאתנו" היא הכותרת.

כמעט כל האנשים דברו. הועלו הנושאים: סליחות, צום יום הכיפורים, מלחמת יום הכיפורים, חוויות אישיות מיום כיפור, האם יש צורך בהתכנסות כזאת ועוד... לאחר זמן מה התכנסו שוב במעגל וסיימנו את הערב כפי שהתחלנו, עם הניגון "סתיו יהודי".

הדילמות שהועלו נשארו פתוחות...

סוכות

בערב החג על-פי המסורת שלנו התאספנו ליד הדקל והסוכה, לחוג ביחד באווירה סתווית נעימה.

מסביב לשולחנות עם כיבוד קל הסבו כ-200 אנשים. האושפיזין שלנו היו להקת "האיחוד החקלאי" – חברים של עמית ארבל.

הערב נפתח עם השיר "שלומית בונה סוכה", והילדים הוסיפו קישוטים לסוכה.

את הסוכה הקימו שלושה דורות – איציק, זמיר ודרור משי. זה מה שנקרא "עוד לא נותקה השלשלת". בעשיית הסכך עזר גם גיורא בר. התוכנית נמשכה בטכס ארבעת המינים, אותם הביאו ארבעה צמדים – אסי ואיריס רז, עמוס ואריאלה גיל, ינאי ודנה וולף, ליחי ודלילה עין-אלי. כולם ביחד, ובקול רם הדגימו לנו שעל אף השוני אפשר להתאגד לאגודה אחת... הלוואי.

לאחר הגשת כוסות יין וברכת "לחיים", השמיעו לנו בנגינה ושירה יברי הלהקה שירי חג, שירי ארץ ישראל ועוד...

בהכנת הערב עזרו חנה ונירית אפרים, אסנת, יונתן, אלי ומאיה גורן.

עובדי הנוי עמלו וטרחו וניקו את השטח, וגם הביאו להו סכך. החשמלאים נתנו לנו אור – תודה לכולכם, וסליחה מראש אם שכחנו משהו.

את מי לא שכחנו: שוב הסתובבו כלבים באזור המסיבה – זה אינו מקומם!

על תוכנית החורף נפרט בהמשך

ושתהיה לנו שנה טובה

נעמי ואיציק משי

גבעתון

בכתבה בעיתון "הקיבוץ", על הקונצרטים של התזמורת הקאמרית הקיבוצית בעין החורש, הופיע הקטע הבא:

ותיקת המנויים היא פניה קופלר מגבעת חיים מאוחד, בת תשעים וקצת... "אני מנויה כחמש שנים", היא מספרת, "ומאוד נהנית, במיוחד בשנים האחרונות. תמיד התזמורת ניגנה רק מוזיקה קלאסית, ואהבתי, אבל כיום בוחרים רפרטואר יותר גמיש, מגוון, יש גם שירה וריקוד ואני מאוד מרוצה".

המאמץ להגיע לקונצרט לא קשה לך?

פניה קופלר: "לא, כי כל השנים אני מתעסקת עם התעמלות וטיולים ואני די בכושר, ועצמאית".

שנה למותו של אמיר קרן

נעלה לקברו

ביום שני, 31 באוקטובר בשעה 16:00

לאחר-מכן נתכנס בחדר האוכל - לזכרו.